

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Ad Franciscvm Galliæ Regem Christianissimum Iacobi Sadoleti Episcopi
Carpentoractis deditatorio commentariorum in Paulum Epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

JACOBI SADOLETI
EPISCOPI CARPENTO-
RACTIS IN PAVLI EPISTOLAM

ad Romanos commenta-
tiorum

LIBRI TRES.

AD FRANCISCVM GALLIÆ REGEM
Christianissimum Iacobi Sadoleti Episcopi Carpen-
toractis dedicatoria commentariorum in
Paulum Epistola.

VOD virorum bonorum semper esse duxi, eorumq;
qui Dei veri colentes & Christiana religionis studio
ejent, ut cum eam ipsam religionem nostra hac etate
nonibz quotidie seditionibus agitatam, & multitudi-
ni evaginantis rebemant laborantem cernerent, pro sua
parte quique ad ferendani open concurrent: Idem ego quoque
Inveniunt maxime ac Christianissime Franciscse pro mea fa-
bulatiamdandum facere meditatus, sepe ea de cogitatione va-
riationibus depulsus sum. Nam nunc me ingenii mei parui-
tae, interdum tanta ista temporum perturbatio debortata est:
innunquam etiam ille metu, sillaq; suspicio animum meum re-
terdant, quod intelligebam, id quod videram iam accidisse per-
multu, quodcumq; ego scripsissim, quauis id pie ac religiose scri-
psimus effet, non eos solum, qui palam sunt aduersarii, nam hi qui-
dam minus pertinestendi sunt, sed socios etiam mecum eiusdem
& voluntatis & sententie malevolos aliquos interpretes meis
iniqui non desuturos, quo non leuiserit virtus nostra atas infecta

est.

JACO-

est. Postremo in tanto numero eorum, qui aut scripserunt ac
quitus, aut quotidie scribunt partim sanctissimorum lumina
ac doctissimorum, partim calliditate magis, & religiosaque
dam, quam pietate vera Christiana scripta tractantum, nam
qui apertam impietatem pre se ferunt, eos in doctorum numero
non duco existimauit meum nomen neg, adeptum admodum
tem inter tot egregios, neque habiturum pondus ad repudium
insolentes. Quid primum illud insignem quandam, & conju-
rentem orationis copia doctrinam postulat, quam ego non
se non agnosco. Posteriori autem fine priore nullum modum
coercendum & comprimentum momenti est. Sclafinu-
sis, & tanquam obicibus a scribendo saepe iam determina-
men reputans identidem ipse mecum omnia a nobis profu-
beri Deo, cuius celestibus diuinisq; beneficiis non solum in
humano genere communiter, verum priuatum ego manu
propre multis magnisq; sapientia affectus sum, nihil somni-
tus valere apud animum meum oportere, quod mihi diman-
de pietatis studio retraheret. Etenim si ingenium preuenienti-
bus Deus requireret, petere id videretur, quod non est informe:
quicquid enim valemus ingenio nostrum inservi a Deo
totum obtinemus, nullaq; nostra in eis re quidem exquiran-
tes. Verum ille a nobis non tam ingenium, quam voluntati bo-
nam postulat, que aliqua ex parte est etiam nostre. hanc eis
pietatem sanctitatemq; a fonte colimus, & per hoc ad Deum
ipsius iuuante gratia, proxime nos adiungimus: cum nostra
Deo voluntatis oblatio cum libera nobis sit, cum aliis semper
tum hoc tempore potissimum in honorem illa & cultum eis
dem Dei a nobis adhibenda est: temporum autem perordi-
nio ea ipsa est, que hoc maxime exigit, ut in haec carcer. O
studium iuuanda religiosis totos nos dedamus. Meum po-
rò obsecrationibus malevolorum, infernioris animi eis
ut videatur virtus Christiana, & ergo proximum charitatis
posse concedere. Quod vero tam multi nescient de rebus &
pserint olim, & quotidie scribant, detergere nos non debet. De-
quidem neque i, qui ante nos extiterunt, fuere ipsi dementes.
Quapropter cum iustiores mulci, & grauiores causas sint agen-

multidiquid quo cessandi, non dubitau ad extremum ea, qua
in domesticis parietes multis diurnis, nocturnisq; lucubra-
tibus, multa cura, vigiliaq; elaborata mibi essent, que qui-
m ad apertendum fidei C H R I S T I mysterium, & ad do-
cendam beatavite pertinenter, in vulgo publiceque proferre, tua
poterit secundum Deum præstantissime Rex virtute, sapien-
tia, et iuritatemq; confisus. Etenim tu cum eis maioribus sis or-
ni, qui omnia sibi profidei ac religionis tutela, ac propugna-
tio, & facienda semper & subeunda esse duxerunt, ad hanc il-
lum præclarissimam mentem, cum ceteris ipse rebus quam-
plurima, cum occasionibus temporum superiori accessisti: fuerint
huius gravis sepe ante motus, & multorum dissensionibus infes-
ta tempora, virtusq; maiorum tuorum in illis tum temporibus
spirituæ ergo emines: nunquam tamen neq; tantum extitit, in
Christianæ fidei discedendum, quantum hodie extat, nec tanta vir-
tus animi, magnitudine obviæ itum est, quæta tu maxima-
runnunc nationum que sub ditione tua sanæ & pericula eius-
mæ propriæ, & mederi incommodis. Nec vero solum auto-
ratiæ, & imperio, & magnitudine potestatis Christianæ fidei
confutari & religioni: sed comitate etiam &hortationibus tuis
sanæ, ut nos qui leniorem illam viam docendi scribendiq; sequi-
mus, quælibetius causa ad hac studia nosmet conuertamus. Me-
nunquam profecto, & quo tempore primum fratris mei filii
omnesq; ad te causa salutatum misi, & postea cum his, Lugduni
primo, max Atentione codeni egomet munere apud te functus
sum, mihi omnia mea studia tibi deferenti, te fuisse auctor, vt in
disputandum insisterem argumentis & literis, que Christianæ
religionis esse viles: meq; opus, quod in Pauli epistolam ad
Romani in manibus tunc habebam, ocyus ut absoluere etiam
hortatum esse. Quod feci sane accurate quoad potui, confessumq;
libram & absolutum tuo nomini, Rex fortissime, inscri-
ps; ac dicavi: non id quidem spectans, vt ex illo quicquam in
nem laudem redundet, siquidem neque ex flammulis que è
spina preluculent, Solis lumen sit clariss: Sed vt mea scri-
pta, quod suis opibus ipsa non queunt, tui nominis gloria op-
portet legentium melius commendener, sintq; ad cōserenda ac
in men-

in mentibus hominum pias & sanctas rationes efficaciam. Ne quo illa splendidiora titulo, aut qua graniore ornari auctoritate possint, quam eius regis, in quo amplitudo maximam per magnitudinem animi nequit esse par? qui altitudine fortius, humanitatis, & liberalitatu laude superauit? cuius & tanta adfunt à Deo bona? & que præterea ipso eodem adiuvando sibi comparauit plurimarum artium rerumq. simius, murorum etiam usus in maximis rebus & suscipiendo & amitterando animus, consilium, comitas, eloquentia. Quamque anima cunctarum dominarum virtutum pietate erga Desmetum neq. exornantur: quam nos in te diuinae imprimit eximam virtutem Francise Rex spectantes ac venerantes, cum hanc nunc damus, qua adhuc nobis effecta sunt, tum alia queque in sapientia suppedauerit, sumus daturi, ad hunc eundem religionem & defensionem Christianae veritatis pertinetum. Quod doquidem neque mihi quicquam magis conandum & intendendum est, neque tibi prestandum atque efficiendum, quam in incolumis cultus prepotentis Dei, & que sine eo culta confaritate non potest, iustitia, continentia, pietas, humanitas & studia iam prope dimissae restituatur. Quod Dauidus op. tuaq. deinde Christianissime Rex virtute aliquando sibi insperare iure omnes & possumus & debemus.

ARGVMENTVM EPISTOLE.

Contentio erat orta inter Iudeos & Romanos, q. Christo erant initiati, quorum vtrique alteros contemnebant. Iudai de operum meritis gloribantur quod datae sibi legi seruissent, & ex hoc euangelica gratiam tanquam debitam meritis suis percipiebant, quare eam nolebant dari gentibus tanquam indignitatem propter idolatriæ cultum & alias vita fordes, nisi hinc sacramenta susciperent. Contrà vero Romani fuisse præferabant propter Philosophie & prudentie humanae studia, & propter vocationis singularem gratiam qua Christus Iudeis verbum suum relpuerib[us] con-